

PŘÍVOZNÍK

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI OSTRAVA - PŘÍVOZ

<http://privoz.farnost.cz/privoznik>

LEDEN-ÚNOR 2007 ČÍSLO 1-2

Den modlitby a postu

Od února chceme ve farnosti zavést jednu důležitou věc - Den modlitby a postu za farnost a její společenství - která vyvěrá z jisté prosté potřeby; potřeby Božího požehnání celému společenství farnosti; do konkrétních záležitostí, jak farnosti jako celku, tak i jednotlivců. Myslím, že nejsme sami, kdo si přejí vidět jak Bůh jedná v našich životech i v životě farnosti; věříme, že je to pro každého z nás velmi důležité. Co pro to můžeme udělat? Jak se ještě více otevřít Jeho jednající lásce, Jeho požehnání, Jemu samotnému?

Jistě mnozí z nás myslí v modlitbách na farnost, na konkrétní lidi, se kterými se setkávají na mších a společenstvích, a to je moc dobře. Možná ale, že nás to doposud ještě nenařadilo. Chceme proto vytvořit příležitost, aby se to mohlo změnit. Ježíš řekl: „proste a bude vám dáno“.

Je tedy jasné, že kdo málo prosí, málo dostává. Když neprosíme, nemůžeme dostat, když prosíme málo, málo dostáváme. Nemůžeme se tedy divit, že se našim životům nedostává tolik požehnání, kolik skutečně potřebujeme. Věřím, že každému z nás leží na srdci naše farnost, alespoň ti nejbližší se kterými se setkáváme na mších či společenstvích. Každý z nás přece patří do této farnosti a každý z nás může čerpat z těchto modliteb. Možná ani nevíme, čím modlitba nám v těžkých situacích pomohla. Taky věřím, že zde všichni nějakým způsobem čerpáme. A proto „zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte“. Písmo nás vybízí že co jsme dostali, máme dávat dál. Pokud se již modlíte, je v každém případě určitě povzbuzující vědět, že v této modlitbě nejste sami, že

se můžeme takto vzájemně podpírat. Nechceme vytvořit představu, že se tímto hned všechno změní, ale využijme to jako jedné z cest se znovu přiblížit Bohu.

Co to tedy znamená konkrétně? Chceme se společně modlit a postit. Chceme prosit Pána aby více jednal v našich životech, v naší farnosti. Proto každé poslední pondělí v měsíci budeme věnovat těmto intencím své modlitby a budeme se za ně i postit. Vždy v neděli před tímto dnem, bude tento den při mši svaté v ohláškách připomenut.

Je to pozvání; má to smysl jen když na tom budeme mít opravdu zájem. Toto pozvání platí pro všechny ty, kterých se nějakým způsobem tato výzva dotýká. Možná už delší dobu pozorujete, že naše farnost není úplně místního charakteru, ale že do ní patří zkrátka všichni, kdo se tady cítí doma – a to ať už jsou z jiné části Ostravy, jiného města či státu... Možná do Přívozu chodíte jen na nedělní mše, možná zde chodíte i do některého společenství. Pokud máte k farnosti nějaký vztah, prosíme vás, abyste se k nám připojili. Děkujeme. Věříme, že pro všechny z nás to bude pramen Boží milosti.

*Tomáš Pind'ák,
pastorační asistent*

ÚVODNÍK

Nebyl s námi

Co se ti nelíbilo? Takovou otázku položila maminka svým dětem, když hodnotili vánoční svátky. Třiletá holčička řekla: To, že taťka nebyl s námi v kostele, ale stál v zadu. Bylo to na mši pro rodiny s dětmi na Štědrý den odpoledne. Otec usoudil, že bude lépe, když zůstane v zadu, aby nepřekážel malým dětem ve výhledu. To se zas nelíbilo malé dcerušce. Chtělo by se říci: Slyšte, co ona říká. Já chci být vždy se svou rodinou, já potřebuji ty nejbližší, nestačí mi jeden, potřebuji všechny své blízké.

Můžu to přenést i na širší společenství, farní, řeholní, nebo jakékoliv jiné. Toto dítě je nezkažené, má čisté touhy, čisté vnímání, čisté prožívá skutečnost – je upřímné. „Jestli se nestanete jako dítě, nevejdete do nebeského království.“ Abys slyšel, co mluví Duch církevním „obcím“, poslouchej tlukot vlastního srdce.

Bogdan Stępień OSPPE

Sestry Matky Terezy

KRÁTCE

Při poutní mši svaté
Foto: Lenka Olšáková

Sestry Matky Terezy působí od prosince 2006 na území naší farnosti v Ostravě – Přívoze. Jsou všeobecně známé, ale pro přesnost uvádíme několik údajů.

Misionářky lásky (Missionaries of Charity) je řeholní kongregace sester založená blahoslavenou Matkou Terezou z Kalkaty.

Arcibiskup Kalkaty F. Perier S.J. dekretem ze dne 07. října 1950 povolal k životu řeholní kongregaci sester Misionářek lásky na práve diecézním. Od toho času sestry podléhaly diecéznímu biskupovi území, na kterém se nacházely. Již 01. února 1965 papež Pavel VI. dal sestřím status pontifikálního práva – kongregace podléhala přímo papeži.

Na začátku sestry pracovaly ve slumech Kalkaty (provizorní obydlí nejhudších), později matka Tereza na pozvání biskupů zakládala domy v jiných částech Indie a v Asii. Současně kolem 5000 sester slouží nejubožejším z chudých v různých státech po celém světě. Sestry sbírají na ulicích měst umírající, myjí je, krmí, učí děti – hlavně na ulicích, vedou domy pro opuštěné děti, starají se o jejich adopci, pečují o malomocné, navštěvují osamělé domovy pro seniory, nemocnice, vězení...

Kromě obvyklých slibů: chudoby, poslušnosti a čistoty, slibují celým srdcem plnit nezištnou službu nejubožejším z chudých.

Formace pro sestry za-

číná rokem aspiratury, dále následuje roční postulát, potom dva roky noviciátu. Po něm sestry přes šet let skládají sliby na jeden rok. Před věčnými sliby sestry absolvují roční formaci.

Partonem kongregace je Neposkvrněné Srdce Panny Marie, hlavní svátek 22. srpna.

V České republice mají sestry dům v Praze a od prosince 2006 také v Ostravě – Přívoze.

Protože sestry pocházejí z různých stran světa, oficiálním jazykem je angličtina.

V přívozké komunitě pochází Matka představená z Anglie, dvě sestry jsou z Indie a jedna z Česka.

redakce

Logo farnosti

Vyhlášíme „konkurz“ na logo farnosti. Jde o symbol, který by se vyskytoval na úředních dokumentech, plakátech

apod., který by ukazoval na naši farnost. Měl by obsahovat celý oficiální název farnosti: Římskokatolická

farnost Ostrava-Přívoz a grafický prvek.

Uvítáme Vaše návrhy. Uzávěrka návrhů je 31. března 2007.

redakce

Na účet Papežského misijního díla jste za Vánoční pohledy pro misie přispěli 421,- Kč.

Na opravy kostela jste přispěli při pravidelných sbírkách 31. prosince 5.696,50 Kč a 28. ledna 4.634,- Kč.

V předvánoční a vánoční době jste mohli shlédnout divadelní představení Stvoření Světa a velký Betlém v kostele - tyto akce vznikly za finanční podpory ÚMOB Mor. Ostrava a Přívoz.

Po vánoční hře Jesličky připravujeme dětské velikonoční pásmo, které představíme po Velikonocích.

V uplynulém roce bylo ve farnosti pokřtěno 24 děvčat, 29 chlapců a 3 dospělé osoby. Ke svátosti eucharistie prvně přistoupilo 7 dětí a 4 dospělí. Rozloučili jsme se s 19 zemřelými (9 mužů, 10 žen). Sňatků bylo v našem kostele 17.

Od 01. ledna 2007 pracuje na faře pastorační asistent Tomáš Pindák.

Při letošní Tříkrálové sbírce se na území naší farnosti vykoledovalo do 9 pokladniček 35.097,- Kč.

24. ledna začal ve farnosti seminář o modlitbě.

04. února se při mši svaté ve sv. Václavu „představila“ naše farnost divákům TV Noe.

redakce

Paní Miroslava Holušová – katechetka naší farnosti

V listopadu oslavila své narozeniny paní Miroslava Holušová. Nenápadná, usměvavá s vlídným hlasem, vždy obklopená dětmi. Zastihnete ji při hodinách náboženství na faře, kde ve skupinkách učí malé i pokročilejší děti, v kapli při zpěvu je doprovází na harmonium. Ze skromnosti nechtěla, aby se o ní psalo, ale nakonec mne pozvala k rozhovoru, aby čtenáři Přívozníku mohli trochu poznat, kdo vlastně učí jejich děti.

Odkud pocházíte a jaká byla Vaše rodina?

Já jsem se narodila v Žerotíně v malé vesničce u Olomouce na konci války. Rodiče měli velkostatek. Rané dětství jsem měla krásné, ale v 50. letech po příchodu komunistů k moci nám zabavili statek, pole, dobytek i stroje a družstvo tam hospodařilo. Tatínek se z toho psychicky zhroutil, do družstva nevstoupil, hospodařil dál za velmi těžkých podmínek.

Peníze pro rodinu – mne a sestru obstarávala maminka pracující jako účetní. Bylo nám doporučeno, abych se nehlásila na žádné studium. Hrála jsem na housle a tak jsem se 2 roky připravovala na konzervatoř v Ostravě, kde přijímací řízení nebylo tak politicky přísné. Zkoušky jsem udělala a díky třídnímu profesorovi Kempnému jsem dostudovala, neboť nezasáhl, když dostával přípis, že jsem nežádoucí student. Potom jsem již zůstala v Ostravě, kde jsem nejprve krátce učila a později se stala členkou operetního orchestru Národního divadla Moravskoslezského, kde působím dosud.

Jak jste se dostala k práci katechetky?

Od dítěte jsem toužila být učitelkou. To se mi nesplnilo, protože jsem nesměla studovat. Tak po revoluci jsem využila té možnosti a přihlásila se na Teologickou fakultu v Olomouci. To už jsem už vypomáhala v jedné farnosti učit náboženství. Když jsem vystudovala, tak kromě Ostravy jsem byla požádána ještě vyučovat v Přívoze. Učím moc ráda a tím se splnil můj sen. Snažím se s dětmi učivo pojmut dramaticky, hrajeme různé scénky a oni si to prožijí i lépe zapamatují. Učím i předškolní děti zase jiným, hravým způsobem, též tančíme a zpíváme.

Vy sama máte velkou rodinu, vychovala jste čtyři děti. Jde některé z nich ve Vašich šlépějích?

Děti byly muzikální, ale profesionální muzikant není žádný. Jen nejstarší dcera hraje na varhany, i když je povoláním lékařka. Oba s manželem působí v Lubojatech u Bílovce, vedou scholu a jsou ve farnosti dost aktivní. Další dvě dcery a syn – všichni už mají rodiny a já jsem teď po smrti manžela zůstala sama. Všichni jsou věřící, říkám si, jak se to podařilo? Moje maminka i

Náboženství na faře

Foto: Jan Košárek

já jsme se s dětmi modlili. Ale já jsem si řekla, že zapůsobily sepjaté ruce mého manžela, který pocházel z rodiny nevěřících. K víře ho přivedl kamarád Petr Kolář. Muž nedbal na režim, chodil do kostela anebo byl nemocný, prodělal infarkt a do kostela šel. Modlil se s dětmi, byl jim příkladem a upřímnou, chlapskou vírou na ně působil. Dnes je doba, kdy se modlí převážně ženy. Já jsem měla to štěstí, že jsem si vzala muže věřícího. Víra se nedá naučit, ale zapůsobit příkladem, vzájemnou láskou. Děti chodily do náboženství, ale tak, že se nás scházelo několik rodin v domácnostech, aby si toho nikdo nevšiml. Později se děti scházely ve společenství mladých a tam si také našly své partnery. Proto bych radila rodičům ať posílají děti do různých křesťanských aktivit – oratoří, schol, společenství.

Co je při výuce náboženství důležité, aby ji dítě neabsolvovalo jako učivo nebo zájmový kroužek, který jednou skončí?

Abý děti měly pocit,

že katecheta je má rád, že nepřichází jenom se něco naučit, že se tam vytvoří společenství. Například, když se jim něco stane, mohou se takzvaně utíkat k společenství, to si představuji. Co nemají doma, najdou v té skupince. Když se později tomu děcku něco přihodí a už má řekněme dvacet nebo třicet roků, on si vzpomene a má se kam vrátit. Když nemá doma zázemí víry, oživí se mu pozitivní vzpomínky. Ale také modlitba. Já vždycky říkám, děcka když je vám úzko – modlete se, Pán Bůh vám nějak pomůže. Kdybych je naučila jen toto, bude to pro jejich život velmi důležité. My jsme se doma hodně modlili až jsem se jako mladá dívka tomu někdy bránila. Některé dnešní děti vůbec společnou modlitbu doma nepoznaly. Je třeba mít to laskavé klubíčko, které když není doma, musí být v tom náboženství. Nejen ve výuce, ale i v kroužcích, společenstvích, tam je větší prostor se s dětmi sblížit.

Děkuji za rozhovor a milé setkání.

Jarmila Kučerová

Rozhodnutí

Podnět k napsání tohoto článku mi dal rozhovor s mým manželem Jirkou. Bavili jsme se o tom, jak lidé v dnešní době dělají jen věci, které jsou jim příjemné, od kterých mohou něco očekávat, dělají jen to co je baví a je to nezávazné, neprožívají nepříjemné, pokud ano, pak je to jen takové povrchní a chvilkové a neustále se ptají: „Co z toho budu mít?... Adidas nebo Nike? Pedro nebo Orbit?“

Stále a ve všem si dnešní člověk dělá zadní vrátka, únikové cestičky a řeší věci tak, aby to bylo, pokud možno, jen kosmetickou úpravou odstraněno. Týká se to na počátku zvláště potratů. Ženy si jistě stačily při dlouhém čekání v ordinacích svých gynekologů všimnout nástěnek, které hlásají, že potrat je právo každé ženy rozhodnout se, zda-li si tělo nechá či nenechá zdeformovat, je to její majetek a tak za ni nikdo nemá právo rozhodovat. Přesně v tomto okamžiku se mi vybavuje billboard, který jsem předvčerem viděla, byly na něm dva obrázky. Na jenom osmnáctiletá dívka, která se rozhoduje o tom, který svetr si koupí. „Lila nebo žlutý, co myslíš?“ Nad tímto obrázkem je druhý. Mnohem jednodušší. Detail hrotu tužky, a zakrvavená desetitýdenní ruka dětského plodu, jen

ruka! Dobrá, máme přece právo svobodné volby! Budme tedy těmi tupými konzumenty na zastávce, kteří se dívají raději jinam a vidí jen pěkné nahé dívky, pojďme s dobou! Budme in! Budme tedy povrchní a neptejme se jak to vidí ti druzí, jestli je ta poznámka na jejich účet bolí, hledme jen na svůj talíř, je to přece tak jednoduché a prosté! No, a když už pro někoho něco udělám, potom mi to rozhodně musí oplatit ve stejné ceně! Budme sobci!

Pak se ale nedivme, když malé děti ve školách jsou tak agresivní, že kopnout, bodnout, plivnout, zlomit ruku toho druhého, toho odlišného a nepohodlného je téměř má povinnost: „Vždyť Superman by to také udělal!“ Já mám právo volby! Neptejme se co lidé třetího světa a jezme své burgry a maxi bagety, zahazujme sáčky a chovejme se jako ti krásní, mladí a perspektivní lidé z reklam, maximálně ukažme na nějakou tu zkaženou superstar a odsudme ji: „Jak to mohla „dělat“ s tímhle chlápkem?“ Odstraňujme vrásky a zvětšujme prsa. Budme všechny jako Helenka a Pamela.

Ztrácejme svou tvář, nechejme ze svého těla udělat nástroj, který podléhá

chvilkové touze, chvilkovému chtíči a reklamě, vždyť život je jen volba a pokud mne to zatěžuje? Pryč s ním! Jaký vidím závěr tohoto počínání? Úplně jednoduchý! Ten, kdo nebude už moci a rodina se o něj nebude chtít starat, toho jednoduše necháme uspat. (Neříkejme zabít, ono je to moc pravdivé a takové hrubé, víte?) Proč se dívat na toho slintajícího a ubohého starce? On by to tak určitě chtěl! Nechtěl by nám přidělovat těžkosti a vůbec, je tak ošklivý! Ono by nám to mohlo dělat vrásky a my bychom pak museli platit plastickou operaci, jsme přece pánem svého osudu, tak si nenechejme zdeformovat svá krásná, mladá těla!... Mentálně retardované? Nenechat ani narodit a proč se také o ně starat? Jaké mám z toho potěšení? Co z toho mám? Jak mi to ten druhý oplatí? Neohrozí to mou jistotu, mé hmotné zabezpečení? Vždyť mi ještě chybí tolik let studijí. Mladí jsme jen jednou, hahaha! Myslíte si jistě, že přeháním? Bohužel ne, vše, co zde píšu, je zkušenost. Bohužel, bohužel, bohužel. Takže: „Adidas nebo Nike?“

Zdeňka Cvilinková

PTÁTE SE

Zajímalo by mne, jak církev vysvětluje přítomnost mentálně postižených lidí. Mým blízkým věta ve smyslu, že jsou zde proto, aby se lidé kolem nich (rodiče, ošetřovatelé) naučili milovat, nestačí.

Přítomnost mentálně postižených lidí můžeme zdůvodňovat různě. Takové postižení může být vyvoláno buď nějakou nemocí, vlivem toxických látek a záření, lidským selháním apod. Ne vždy jsme přesně schopni definovat příčinu. Tak by vám na to asi odpověděl lékař. Církev není kompetentní tuto otázku řešit. Křesťanství může spíše hledat odpověď na otázku, proč Bůh dopouští, aby se lidé s postižením narodili. Bůh ponechává stvoření autonomii, většinou nezasahuje do dění, takže se tato svoboda stvoření někdy projeví určitou „nenormalitou“ (přírodní katastrofy, nemoci, vrozené vady...). Toto všechno nám může připadat jako nespravedlnost z Boží strany. Ale není to čistě jenom náš pohled? Nemůže se stát, že Bůh to vidí jinak a mnohem lépe než my?

Jestliže vezmeme příklad mentálně postiženého člověka: Vycházejme z předpokladu, že Bůh chce, aby byl člověk šťastný. Vždycky mě fascinovala upřímnost a nezkalená radost mentálně postižených lidí. Oni si svůj nedostatek většinou ani neuvědomují, zato se dokáží radovat i z úplných maličkostí. Zatímco my zdraví lidé jsme často utrápení, zamračení, uhonění... Kdo z nás dvou je asi šťastnější?

P. Petr Šíkula

Nechme se vést

Existuje mnoho způsobů, jak „spolupracovat“ s Bohem – poslušnost, služba druhým, předávání Jeho lásky. Bůh s námi ale chce mít ještě důvěrnější kontakt. Chce nás uvést do svého „vnitřního života“, kde uslyšíme tep Jeho srdce.

Modlitba je naší příležitostí proměnit minuty a hodiny, pozemský čas ve věčné požehnání.

Je zároveň jedinou z činností, do které se na zemi může zapojit každý a která je Bohu velmi milá.

Modlitba je obrovským bohatstvím církve. Proto se

„středeční“ společenství CHO chce hlouběji ponořit do modlitby osmítýdenním kurzem modlitby.

Modlitbě je třeba se učit. A jako každá věc, která se má stávat náplní života, i modlitba musí být vyučována nejen teoreticky, ale i prakticky.

„Osmítýdenní kurz modlitby“ proto přináší jak vědomosti, tak uvedení do praxe modlitby. Má každému pomoci, aby si uvědomoval a prožíval celou šíři a celé bohatství tohoto daru modlitby, tohoto živého a osobního vztahu k živému a

pravému Bohu. Škola modlitby začala v lednu. Setkání probíhají jednou týdně vždy ve středu po mši svaté na faře, tj. od 18⁰⁰ do cca 20⁰⁰ hodin.

Škola modlitby není limitována věkem. Vždyť jedním z největších požehnání důchodového věku je například to, že si na modlitbu můžete vyhradit delší časové úseky.

Našemu rozhodnutí nechat se uvést do hlubšího života modlitby se staví tři velké překážky:

- domněnka, že my takové uvedení nepotřebujeme,

protože „už všechno dobře známe“

- duchovní lenost, která se bojí každé duchovní námahy a vymýšlí si tisíce důvodů, aby nemusela být vyrušena a aby nemusela připustit žádnou změnu

- povrchní propadnutí přílišné starostlivosti o záležitosti každodenního lidského života.

Ale v srdci každého z nás je uložena hluboká touha po neustálém společenství s Bohem. Nechme se jím tedy vést.

Helena Kafiová

Následuj mě

Písmo sv. nám nikde neříká, že náš život bude procházka růžovým sadem. Naopak – můžeme v něm číst: „vezmi svůj kříž každodenně a následuj mě“!

Vzpomněla jsem si na to při setkání seniorů, kde jsme rozebírali text: „učit se přijímat protivenství bez reptání“. Troufám si říct, že ono UČIT se je velice důležité stejně jako je důležité přijít nejdříve sám sebe se svou slabostí a křehkostí a dovolit Duchu svatému, aby – ve spolupráci s námi – nás proměňoval k lepšímu.

Pro mě protivenstvím bylo nečekané onemocnění a zlomenina pravé ruky. Nová situace. A já potřebovala čas, trpělivost,

upevnění důvěry – než jsem ji přijala.

S tím se člověk musí vypořádat sám. Nikdo jiný to za něho udělat nemůže. Poznala jsem, že je nutné netrápit se tím, co já sama stejně změnit nemohu. Naopak: snažit se s láskou PŘIJAT danou skutečnost – vždyť ona je jistě vůle Boží!

Sama z lidských sil bych to nedokázala. Je se mnou ale Pán a sv. Pavel jasně říká: „Všechno mohu v tom, který mi dává sílu“. Don Bosco zase radí: „Ničím se nezneklidňuj, protože nejsi sám, s tebou je Bůh“.

Jak ty Boží cesty jsou nevyzpytatelné, ale SMYSLUPLNÉ! Bohu díky!

Marie Hrtoňová

PŘEČTĚTE SI

Co skrývá naše srdce...

Jaké je Boží srdce? dvojice knih **Srdce** Co se v něm skrývá? **muže** a **Úchvatná** Jaký je skutečně Bůh? **Johna** a **Stasi** Překvapivě odpověď **Eldredgeových** nám na tyto otázky nabízí odpovědi - **nabízí** odpovědi - **možná** překvapivé, **ale** osvobozující. **Věděli** jste, že srdce **ženy i** srdce muže **nám** má co říct o srdci **Božím?** A co Bůh **zamýšlel** když stvořil **člověka** – svůj obraz - **jako** muže a ženu? **Velice** doporučuji **přečíst** obě knihy, **podstatným** způsobem **otevírají** pohled na **mužství, ženství** a **jejich** **Stvořitele.** **Můžeme** je najít v **každém** větším **knihkupectví,** například v **Librexu.** **Pěknou** četbu.

Tomáš Pind'ák

07. 01. začátek novény k sv. Pavlu.
 08. 01. Tříkrálový koncert PS Ostrava
 14. 01. zimní olympijské hry pro děti
 15. 01. pouť sv. Pavla, prvního poustevníka, mši svatou v 10³⁰ celebroul P. Marek Jargus; zakončení Křesťanského týdne modliteb v našem kostele
 25. 01. vlivem silných mrazů popraskalo v kostele teplovodní potrubí
02. 02. setkání řeholníků v Opavě
 11. 02. udělování svátosti nemocných ve farnosti
 14. 02. na faře začal bydlet Petr Hruška
 18. 02. tradiční karneval nejen pro děti na CZŠ Přemysla Pittra
 22. 02. o. Bogdan spolu se místostarostou MOB Mor.Ostrava a Přívoz p. Janalíkem navštívili Jasnou Horu
27. 02. - 04. 03. o. Bogdan zpovídá na Velehradě
 05. -. 12. 03. o. Bogdan vede exercicie pro Boromejky
 17. - 19. 03. první víkend pro děti na Lubině
 20. 03. první setkání společenství kluků
 23. -.26. 03. postní duchovní obnova pro farníky - vede o. Jiří Ramík
01. 04. návštěva planetária pro děti
 02. - 05. 04. o. Bogdan vede rekolekce ve farnosti Mochów
 06. 04. o. Bogdan vede duchovní obnovu pro charitu Bohumín
 15. 04. křty Jany, Dity a Katky
 16. 04. křty Marka a Lukáše
 16. 04. velikonoční koncert scholy Přivozacy
21. - 23. 04. katechetický víkend pro děti v Klokočově
 23. 04. z kostela se ztratily sochy, kalichy a kadidelnice
 24. 04. pod vedením P. Martin Kubeš byla ukončena skartace a založen farní archiv
 24. 04. kuličkíada
03. 05. kázání pro studenty v SCE AV
 05. 05. Petr Hruška opustil naši farnost
 08. 05. výlet do Beskyd
 12. - 24. 05. o. Bogdan na návštěvě Svaté země
 13. 05. přijel o. Antoni Skwarko
 14. 05. pouť dětí do Staré Bělé
 16. 05. kněžská pouť na Maria Hilf
 20. 05. pěvecká soutěž pro děti
 26. 05. Svatý otec na Jasně Hoře
 27. 05. pohřeb paní Slivkové
 29. 05. modlitební setkání Modlitba za Ostravu
 31. 05. koncert duchovní hudby
- naše farnost má své internetové stránky
<http://privoz.farnost.cz>
03. 06. svatodušní bdění
 04. 06. smažení vaječiny na faře
 10. 06. dětský den na hřišti ZŠ Ibsenova
 11. 06. k prvnímu svatému přijímání přistoupilo 6 dětí;
 Festival slezské lidové písně
 13. 06. pouť v Ostravě-Kunčičkách
 16. - 18. 06. druhý víkend pro děti na Lubině
 27. 06. koncert - pocta Březinovi

(pokračování v příštím čísle)

HOSPODAŘENÍ FARNOSTI

Příjmy farnosti:	Výdaje farnosti:	Charitní výdaje	Účet v bance
Sbírky	Elektřina	13.500,00 Kč	15.845,23 Kč
328.762,50 Kč	21.222,50 Kč	Odeslané sbírky	_____
Dary	Plyn	84.166,00 Kč	Celkem:
191.830,00 Kč	13.378,78 Kč	Pojištění	20.914,23 Kč
Příspěvek Magistrátu na opravu fasády kostela	Voda a stočné	18.514,00 Kč	
1.100.000,00 Kč	13.846,00 Kč	Ostatní	<i>Antonín Slíva</i>
Divadlo Stvoření Světa	Oprava fasády kostela	89.515,60 Kč	
20.000,00 Kč	1.275.594,60 Kč	_____	Farnost děkuje panu
Náhrady škod	Oprava topení	Výdaje celkem:	Slívovi za vedení farního
268.330,00 Kč	285.533,60 Kč	1.866.855,78 Kč	účetnictví o které se stará
Ostatní (nájemné, úroky)	Opravy plynu, revize	Finanční prostředky	již jedenáctý rok, přestože
15.740,70 Kč	15.505,60 Kč	Pokladna	se nedávno - koncem
_____	Malování fary, stropy	5.069,00 Kč	minulého roku -
Příjmy celkem:	16.680,50 Kč		přestěhoval do farnosti
1.924.663,20 Kč	Bohoslužebné		Ostrava-Třebovice.
	19.398,60 Kč		<i>redakce</i>

TÝDEN FARNOSTI

PONDĚLÍ
7⁰⁰ mše sv.,
15³⁰ družina pro děti na faře.

ÚTERÝ
17⁰⁰ mše sv., nešpory,
18⁰⁰ Net For God (poslední úterý v měsíci).

STŘEDA
odpoledne výuka náboženství,
17⁰⁰ mše sv., nešpory,
18⁰⁰ společenství CHO.

ČTVRTEK
13³⁰ návštěva věznice,
17⁰⁰ mše sv., adorace Nejsvětější Svátosti,
19⁰⁰ společenství přímluvné modlitby.

PÁTEK
9⁰⁰ návštěva nemocných (první pátek),
17⁰⁰ křížová cesta, mše sv., nešpory,
18⁰⁰ modlitební společenství mladých.

SOBOTA
14³⁰ mše sv. v Domově seniorů,

15³⁰ večeřadlo (první sobota),
17⁰⁰ mše sv.

NEDELE
8⁰⁰ mše sv.,
9⁰⁰ zkouška scholy,
10³⁰ mše sv.,
16³⁰ křížová cesta,
17⁰⁰ mše sv.,
18⁰⁰ příprava na biřmování (sudý týden),
19⁰⁰ společenství kněží (lichý týden).

MODLITEBNÍ INTENCE

- za spravedlnost ve světě
- za nemocné
- za to, aby lidé viděli nejen tělesné, ale i duchovní potřeby nemocných
- za farnost

Mše svaté v zimním období ve všední dny a o sobotách (mimo slavnosti) jsou slouženy v kapli na faře.

INFORMACE

02. 02. Svátek Uvedení Páně do chrámu, posvěcení hromnic. První pátek v měsíci.
03. 02. První sobota v měsíci. Večeřadlo v 15³⁰.
04. 02. Mše svatá naší farnosti v kostele Sv. Václava. Přenáší TV Noe.
05. 02. Památka sv. Agáty, panny a mučednice.
06. 02. Památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků.
09. - 11. 02. Víkend pro děti.
10. 02. Památka sv. Scholastiky, panny.
11. 02. Světový den nemocných. Udělování svátosti nemocných při mši sv. v kostele v 8⁰⁰ hod.
17. 02. Karneval v tělocvičně CZŠ Pře-

mysla Pittra od 14⁰⁰ hodin.

21. 02. Popeleční středa. Den přísného postu. Při mši svaté v kostele se uděluje popelec. Začíná doba postní.
22. 02. Svátek Stolce sv. Petra, apoštola.
25. 02. Sbírka „Haléř sv. Petra“.
26. 02. Den modlitby a postu za farnost a společenství.

ZVEME

• Zveme ke společné modlitbě Křížové cesty v době postní v pátky v 1700 hodin v kapli na faře, (pak následuje mše svatá) a o nedělích v 1630 hodin v kostele.

• Modlitební setkání za jednotu křesťanů Net for God jsou pravidelně každý poslední úterek v měsíci.

PŘÍVOZNÍČEK - Plačící Madona (závěr)

www.fatym.com

CO JE V TVÉM ŽIVOTĚ K PLAČÍ A Z ČEHO MŮŽEŠ MÍT TRVALOU RADOST?

Na tomto čísle spolupracovali:

Zdeňka Cvilinková, Jan Košárek, Jarmila Kučerová, Tomáš Pind'ák, Bogdan Stępień.

Vydavatel: Římskokatolická farnost Ostrava-Přívoz - <http://privoz.farnost.cz>, bankovní spojení: 1643641359/0800.

Registrován u Ministerstva kultury ČR pod registračním číslem MK ČR E 14926.